

ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ

'Ακουστική

Κατεβαίνει ὁ ὄχλος τῶν ἤχων.

Συλλαλητήρια φωτογραφιῶν

γι' ἄνιση μεταχείριση

κάτω ὁ βυθὸς τῶν συρταριῶν.

Θὰ νικήσουμε, θὰ νικήσουμε

ἀλαλάζουν αὐτὰ πού δὲν εἶναι στὸ χέρι μας.

Παραδίνομαι λέει ἢ ἀντοχή

σ' ἓνα μικρόσωμο κι' ἀστεῖο πόνο.

Εἶναι δικό μας αὐτὸ πὸν ἀπέτυχε,

γὰ μᾶς τὸ δώσετε διεκδικοῦν

ὑψώνοντας τὰ κομμένα χέρια τους

οἱ προσπάθειες.

Παρελαύνουν ἀστραφτερὰ μαχαίρια,

τ' ἀποθεώνει ὁ στόχος.

Λέξεις πὸν δραπετεύουν ἀπὸ τὸ νόημά τους.

"Ἄλτ, ἄλτ, τίς προφταίνει τὸ ἄλτ

καὶ τώρα τὸ ἴδιο πάλι σημαίνουν.

"Ὅπου ἔζησα, ὅπου ἀγαστέναξα ξαναγυρίζω

Ἐξαφανίζονται μέρες καθὼς πρέπει.

Οἱ γειτόνισσες μέρες καταθέτουν
πὼς εἶδαν κάποιο ἡμερολόγιο
νὰ πηδάῃ ἀπ' τὸ παράθυρο.

Καὶ μπαίνει ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ χρόνου.

Πιᾶστε τον, πιᾶστε τον

δείχνουν ἓνα ἔρωτα πὺ φεύγει τρέχοντας.

Ἀπλῆ συνωνυμία λέει αὐτὸς
κι ἀφήγεται ἐλεύθερος.

Τὸ πρὶν, τὸ νῦν καὶ τὸ αὔριο

δουλεύουν γιὰ τὰ σκοτεινὰ
τεράστια συμφέροντα τῆς σκόνης
κι αὐτὰ πεθαίνουνε στὴν ψάθα.

Μαριχουάνα καπνίζει τὸ φέμμα
γιὰ νὰ εὐτυχῆ μὲ δράματα ἀλήθειας.

Σὲ πιστεύω ἀγάπη μου, σὲ πιστεύω
καθησυχάζει ἡ ἀνάγκη ἓνα παραμῦθι.

Σὲ περιμένα χρόνια

κλαίγοντας ὁμολογεῖ ἡ κλειστὴ πόρτα
σ' ἓνα ἀντικλείδι.

Νικήσαμε, νικήσαμε

ἀλαλάζουν αὐτὰ πὺ δὲν εἶναι στὸ χέρι μας.

Εἶμαι δικό σας, καταδικό σας

ὀρκίζεται τὸ ἄγνωστο.

Μέσ' τὰ εἰκονοστάσια τὰ στέφανα τοῦ γάμου
λῦσε μας παρακαλοῦν τὸ λευκὸ ἐξτραφὸρ
πὺ τὰ κρατάει δεμένα.

Ἐτοιμαστήτε, μᾶς εἰδοποιοῦν κάθε τόσο,
ἔρχεται τοῦτο καὶ κείνο καὶ τ' ἄλλο τὸ καινούργιο.

Ἐμεῖς δὲν τὸ κουνᾶμε ἀπὸ δῶ
λένε τὰ ἴδια πράγματα.

Θὰ νικήσουμε, θὰ νικήσουμε

ἀλαλάζουν τὰ ἴδια πράγματα.

Ἐχω πέσει κάποτε κι ἀκόμα πεσμένη εἶμαι.

Ἀλλὰ πῶς; Τί δὲ μὲ κράτησε;

Τί περισσότερο βάρος ἔγινα ἀπ' ὅσο μπορεῖ νὰ σηκώσῃ
τὸ φτενὸ κλαδί πὺ εἶναι ὁ κόσμος;

Θὰ μὲ σηκώσῃ ποτὲ καμμιά ἐξήγησι ἀπὸ χάμω;

Μητέρα σὲ διαιώνισα θὰ μοῦ γράψῃ ὁ γιός μου,
ἔδωσα στὸ παιδί μου τ' ὄνομά σου.

Ἐμεῖς δὲν τὸ κουνᾶμε ἀπὸ δῶ
ἀπειλοῦν τὰ ἴδια πράγματα.

Ἀπελπισίες ὅλου τοῦ κόσμου ἐνωθῆτε
καὶ φωνάζτε βοήθεια.

Ἀλλὰ ἡ Βοήθεια εἶπε: Ἐγὼ δὲν ἀνακατεύομαι,
ἐγὼ εἶμαι ἓνας ἀπλὸς θυρωρὸς τῶν κραυγῶν σας.